

สมใจ แซ่เคี้ย 2549: ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน  
ขึ้นจอประสาทตาในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล  
ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (สุขศึกษา) สาขาวิชาสุขศึกษา ภาควิชาพลศึกษา  
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์ธนวรรณ อิ่มสมบูรณ์, Dr.P.H. 141 หน้า  
ISBN 974-16-1678-3

การวิจัยเชิงพรรณนาเรื่องนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม  
การดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา ในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานคร  
และวชิรพยาบาล กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตาที่มารับการรักษาที่คลินิก  
จอประสาทตา จำนวน 102 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล  
ได้แก่ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยการทดสอบค่าไคสแคว์  
ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และวิเคราะห์ตัวแปรทำนายด้วยสถิติวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

ผลการวิจัยที่สำคัญพบว่า พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา  
ในวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล ส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี ปัจจัยทางชีวสังคม  
ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้รวมของครอบครัวและลักษณะการใช้สิทธิรักษาพยาบาล  
ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา ปัจจัยนำ  
ซึ่งได้แก่ แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ ในส่วนการรับรู้ความรุนแรงของการเจ็บป่วยและการรับรู้  
ประโยชน์ของการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอ  
ประสาทตา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ การรับรู้อุปสรรคในการปฏิบัติ  
มีความสัมพันธ์พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา อย่างมีนัยสำคัญ  
ทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนปัจจัยเอื้อ ซึ่งได้แก่ ความสามารถในการดูแลตนเอง มีความสัมพันธ์กับ  
พฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01  
สำหรับปัจจัยเสริม ซึ่งได้แก่ การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การสนับสนุนการยอมรับและเห็นคุณค่า  
และการสนับสนุนทางด้านข้อมูลข่าวสาร มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการดูแลตนเองของ  
ผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตัวแปรที่สามารถร่วมกัน  
ทำนายพฤติกรรมการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานขึ้นจอประสาทตา ซึ่งได้แก่ ความคาดหวัง  
ในความสามารถของตนเอง แรงสนับสนุนทางอารมณ์ การรับรู้อุปสรรคของการปฏิบัติ และการรับรู้  
ความรุนแรงของการเจ็บป่วย สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของพฤติกรรมได้ร้อยละ 55.7  
โดยตัวแปรความคาดหวังในความสามารถของตนเอง เป็นตัวทำนายสูงสุด คือ ร้อยละ 41.9

สมใจ แซ่เคี้ย  
ลายมือชื่อนิติ

ธนวรรณ อิ่มสมบูรณ์ 15 ม.ค. 49  
ลายมือชื่อประธานกรรมการ